

Mi dolgom nekem a világgal? Én ebben a világban csupán egy lovas vagyok, aki egy fa árnyékában megállt, majd továbbindulva elhagyja azt

Abdullah bin Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy szőnyegen aludt és az nyomokat hagyott az oldalán; mi azt mondtuk Neki: Ó, Allah Küldötte! Mi tudnánk neked egy jó fekvőhelyet készíteni. Ő pedig erre azt mondta: "Mi dolgom nekem a világgal? Én ebben a világban csupán egy lovas vagyok, aki egy fa árnyékában megállt, majd továbbindulva elhagyja azt."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [At-Tirmidhī és Ibn Māġa jegyezték le]

Abdullah bin Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) megemlítette, hogy a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) egy kis szőnyegen aludt, amelyet valami növényi szálakból fontak, és az mélyebb nyomokat hagyott az oldala bőréen; ekkor mi azt mondtuk neki: Ó, Allah Küldötte! Mi lenne ha mi készítenénk neked egy puha és kényelmes ágyat, azon sokkal kényelmesebben tudnál feküdni, mint ezen a szőnyegen. Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre azt válaszolta: Nekem nincs olyan kötődésem és szeretetem a világhoz, hogy vágyakozzam rá; az én példám és a létem ebben a világban olyan, mint a lovas példázata, aki árnyékot keres egy fa alatt, ott megpihen, majd elhagyja azt.

<https://sunnah.global/hadeeth/hu/show/65814>

